

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiæ Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

§ 2. Abbas S. Maximini ad Comitia admissus fuit in ijsque suffragium
habuit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

nis Comitiis de anno 1548. §. wann auch vbi in immediatis Imperii Statibus has qualitates requirit, die Standt und Stimm in Reichversammlungen und Lähen vom Reich hetten: id est, qui sessionem & votum in Imperii conuentibus & feuda ab Imperio haberent.

Et quidem feudarium esse Imperii, tanti semper factum est, ut olim penes eiusmodi Ius eligendi Imperatorem esset; certe ab Archiepiscopis, Episcopis atque Abbatibus Imperii feudataris & electum fuisse Ottonem IV. & Philipum Imp. luculentis testimonis probat Baronius, ad annum 996.

Prædictas igitur notas & proprietates in Abbe & Monastetio S. Maximini reperiri, ordine nunc ostendendum est.

§. 1. Abbas S. Maximini ab omni memoria ad Comitia Imperialia citatus fuit.

Hoc in Cancellaria Imperij notissimum est, nequè probatione eget, posse sentque proferri innumeræ citationes ad singula Imperij comitia, quas etiamnum Archivium S. Maximini seruat, quarum breuem relationem multis alijs omissis habes N. 77. Vnde constare potest à centum sexaginta circiter annis Abbates pœne quadragies ad comitia euocatos.

Non tamen hic prætereundum, quod licet ad Comitia Imperialia euocati sint Prælati Maximiniani tanquam reliqui Imperii Status immediati, tamen non fuerint aut non sint obligati comparere nisi Moguntiam, Coloniam, Metas ad generale Concilium sive Colloquium aliqua necessitate cogente fuerint initati. Ita habet expressè priuilegium S. Henrici Imperatoris sub N. 20. Quod S. Henrici priuilegium confirmarunt Imp. posteri, Carolus IV. Wenceslaus, Maximilianus I. Carolus V. & alij. Id autem Priuilegium eo firmius est, quia in oneroso contractu fundatur, fatetur enim prædicto loco S. Henricus Imp. se eam gratiam, seu potius compensam facere Maximinianis Prælatis, una cum alijs Priuilegijs ibidem concessis, ob ingentem illum agrorum numerum, quem Sancto Maximo abstulit, & S. R. I. Proceribus & Militibus infeudauit. Hoc ipso Priuilegio frequenter vñ sunt Prælati, illud Anno MDXXVI. Abbas Vincentius Imperialibus Registris vna cum aliorum Imperij Statutum Priuilegijs inseri & incorporari fecit, postquam idem Vincentius Anno M. D XX. vi eiusdem Priuilegij sese excusasset Vicario & Regimini Cæsareo, quod citatus tanquam membrum S. R. I. ad conuentum Imperiale non comparuisset, & hinc etiam patet, quomodo factum quod in Recessibus Imperij nomen Abbatis rarius reperiatur, quod scilicet in alijs ferè Vrbibus, quam Colonia, Moguntia, Metis superiori saeculo Concilia celebrata sint, ad quæ licet Abbas euocetur & conscribatur semper, tamen vi Priuilegiorum suorum poterat ire vel non ire, prout factum frequentius ad Priuilegij vigorem conferuandum.

§. 2. Abbas S. Maximini ad Comitia admissus fuit in ijsque suffragium habuit.

ID quoque publicè notum est, & apud Aulicum Imperij Concilium probatum, & doceri posset ex instructione data Doctori Hieronymo Veussen, qui ad Comitia Imperialia Norimbergam Anno MDXXII. profectus, à Præ-

lato Maximiniano per litteras Imperiales tanquam Statu Imperii citato nomine Monasterii habuit Procuratorum & sufficientem potestatem. Idemque doceri potest tum ex simili Procuratorio, quod concessum Officiato S. Maximini Theodoro Scipioni von Krietschen & Claudio Musiel, pro parte Abbatis Petri, ad Comitia Anno MDLXVI. euocati, profectis, tum etiam ex ipso eiusdem anni Imperiali Recessu, in quo nomen Abbatis eiusque missorum appresum reperitur. Idem doceri potest ex Procuratorio alio, quod Abbas in simili causa impertivit Ioanni ab Hattstein Catholicæ Maiestatis Luxemburgi Consiliario, quando ad Comitia Imperialia Ratisbonam Anno MDCII. profectus nomine Monasterii accepit pleni potentiam. Sed & Anno MDCVIII. ad Dietam Imperialem suo nomine alegauit Abbas Reinerus illuc conscriptus, quendam de conuentualibus suis Nicolaum Nouilanum, adiunctis illi Praefato Ioanne ab Hattstein, & Georgio Millæo Leuchtenburgensi Consiliario iuxta ac Cancellario, qui Nicolaus sessionem & suffragium consuetum inter Imperiales Status habuit, registratus in Moguntina Archicancellaria. Item & Anno MDCXIII. ad indicta Comitia misit idem Abbas Reinerus & Coadiutor eius Nicolaus conuentualem suo nomine, Dominicum Wissendorff, cui ad iunctus fuit Engelbertus de la Neuforge Regius Consiliarius & Procurator Generalis Luxemburgi.

*S. 3. Abbas præfatus ab Imperatore & Imperio Feuda
Jurisdictionem & Regalia accipit.*

ID notissimum est, & ab ipsis Archiepiscopis propria confessione agnatum. Et probatur adhuc per ea omnia Diplomata, quibus Imperatores Regesque sibi potestatem in Abbatiam priuatiè quoad cæteros omnes retinuerunt, quibus Abbatii ac Monasterio, feuda, Regalia, Curtes siue Curias Iurisdictionesque concederunt ac donârunt: Ita ut in bonis Monasterij vix quicquam reperire sit, quod ab Imperatoribus, Regibus, supremisque Principibus immediate ad Monasterium per beneficium non processerit, ab Archiepiscopis vero ne hilum quidem.

Probatur itidem per ipsa Maximiliani I. Diplomata Anno MCCCC LXXXV. expedita, per quæ Imperator Archiepiscopo mandauit, ut Imperatoris Imperijque nomine ac authoritate Abbatem de feudis Regalibusque inuestiret, siue inuestituras renouaret: Abbatii vero ut eadem feuda ac Regalia praedicto modo, Imperij scilicet Imperatorisque nomine & vice ab Archiepiscopo deinceps reciperet. Vnde sequitur feuda ista ac Regalia ab Imperio moueri, & Archiepiscopos tanquam Procuratores & Commissarios Imperatoris ad dictas inuestituras renouandas constitutos, de quo alibi latius.

Neque vero Mandatum hoc & Commissionem grauter tulerunt Abbates, quippe, quorum nihil intererat per Imperatorem ipsum, an per eius Procuratorem & ipsius Imperatoris Imperijque nomine & vice ab Archiepiscopo inuestituras acciperent; quin imò è re ipsorum erat à molestis ad aulam Cæsaream Professionibus hoc pacto liberari.

Quæ clarè omnino demonstrantur documentis sub Num. 51. & seqq. exhibitis, vbi etiam habetur forma Regalium, quibus Ottonem Abbatem Ioannes Archiepiscopus primum inuestiuit. quæ forma deinceps seruata est ab eodem Archiepiscopo Ioanne Anno MDII. circa Abbatem Thomam Ottonis Suc-

cessor-